

ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ।

ਫਾਲਸਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਮਣੇ

M/s ਬੈਂਕ ਮਾਲ-ਲੱਜਾ ਰਾਮ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ,-ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ
ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1951 ਦਾ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 5

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟਾਰ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)-ਸੈਕਸ਼ਨ 26-ਏ ਅਤੇ 66-ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ (1932 ਦਾ IX) ਸੈਕਸ਼ਨ 30- ਕੀ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਪਣੀ ਮਾਂ, ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ,

ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ - ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਖੇਜਾਂ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਸੁਓ ਮੈਟੂ-ਅਸੈਸੀ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਕਿਸੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਭਾਗੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। -ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦਾ ਏ. ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਆਪਣੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਭਾਵੇਂ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਵੇ।

ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈਕੋਰਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਖੇਜਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸੁਆਲ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਪਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੱਕਾ ਦੇਵਯਾ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (1), ਅਤੇ ਵਿਨਸੈਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (2), ਵੱਖਰਾ: ਸੋਭਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (3)। ਰਾਜਿੰਦਰਾ ਨਰਾਇਣ ਭਾਣਜਾ ਦੇਵ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ-ਟਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਿਹਾਰ (4), ਟਰੱਸਟੀਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਇੰਡੀਆ), ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (5)। ਹਰਦੱਤ ਰਾਏ ਗਜਾਧਰ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (6), ਅਤੇ ਵੀ. ਐੱਮ. ਐੱਨ. ਰਾਯਾ ਅੰਮਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (7) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ. ਸੰਕਰਮਨ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਂਬਰ, ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਏ.ਐਲ. ਸਹਿਗਲ, ਲੇਖਾਕਾਰ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼, ਮਿਤੀ. 7 ਮਈ 1951, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ:-

“ਕੀ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਪਣੀ ਮਾਂ, ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੁਆਰਾ, ਦੂਜੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?”

ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ, ਲਈ-ਜਵਾਬਦੇਹ.

(1) 22 1.ਟੀ.ਆਰ. 264 (2) 22 1.ਟੀ.ਆਰ. 285

(3) 18 1.ਟੀ.ਆਰ. 998

(4) 8 1.ਟੀ.ਆਰ. 495 (ਪੀ.ਸੀ.)

(5) ਏ.1.ਆਰ. 1930 ਪੀ.ਸੀ. 151

(6) 18 1.ਟੀ.ਆਰ. 106

(7) 18 LTR. 225

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਮਿਤੀ 7 ਮਈ 1951 ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਕੀ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਪਣੀ ਮਾਂ, ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੁਆਰਾ, ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਵੀ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। 1937 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਦਸ ਯੂਨਿਟ ਸਨ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੰਕੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ, 18 ਜੁਲਾਈ 1942 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਪੁਨਰਗਠਿਤ ਫਰਮ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਦਰਾਂ ਭਾਈਵਾਲ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 10 ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸਨ ਅਤੇ 5 ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ।

ਸੋਹਨ ਲਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸੀ, ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ 28 ਜੂਨ 1945 ਨੂੰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ 6 ਉੱਤੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਲਾਲਾ ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਦਾ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਆਪਣੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ ਵੱਲੋਂ ਬੀ.ਐਸ.ਸੀ. ਇਸ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਨਾਮ ਬੰਕਮਲ-ਲੱਜਾਰਾਮ ਸੀ ਅਤੇ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: "ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵਾਂਗੇ:-

1. ਇਹ ਭਾਈਵਾਲੀ 31 ਅਗਸਤ 1947 ਤੱਕ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇਸ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

2. *****

3. ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਗੇ: -

(vi) ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਲਾਲਾ ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਦਾ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ, ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ 6ਵਾਂ ਭਾਗ Re 0-0-4 41/64 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ।

*

**

*

ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵਾਂਗੇ।

*

ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸਾਥੀ ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇਵਦਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਇਸ ਭਾਈਵਾਲੀ ਅਨੁਸਾਰ ਉਦੋਂ ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1945-46 ਲਈ, ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26A ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਅਪੀਲੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਿੱਲੀ ਰੋਜ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 1 ਅਗਸਤ 1950 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਪਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੋਈ ਵੈਧ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਚਾਰ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਜੋ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 25 'ਤੇ ਛਪੇ ਹਨ। 31 ਮਾਰਚ 1951 ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਰਾਫਟ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951, ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਸੇਧ ਲਈ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਕੀ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵਜੋਂ ਮਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,
ਆਪਣੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ
ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਰਾਫਟ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਲ ਸਾਥੀ ਨਾਬਾਲਗ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ "ਅਸਲ ਸਾਥੀ ਮਾਂ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।" ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਅਵੈਧ ਹੋਵੇਗੀ ਇਸ ਨੂੰ (ਭਾਗੀਦਾਰੀ) ਨੂੰ 14 ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਾਕੀ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ 28 ਜੂਨ 1945 ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਲ ਭਾਈਵਾਲ ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ 14 ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਭੇਗ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ, ਇੱਕ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਰ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਫਰਮ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਫਰਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਫਰਮ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਾਥੀ ਬਣਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੂਜੇ ਨਤੀਜੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਹੁਣ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 2(6B) ਦੇ ਅਧੀਨ "ਫਰਮ", "ਭਾਗੀਦਾਰ" ਅਤੇ "ਭਾਈਵਾਲੀ" ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਅਰਥ ਹਨ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ, 1932 (1932 ਦਾ IX) ਵਿੱਚ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ "ਭਾਗੀਦਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ ਜੋ ਨਾਬਾਲਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਨਾਬਾਲਗ, ਨੂੰ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 30 (1) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਿਰ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਸਾਥੀ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਯੋਗਤਾ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜੱਕਾ ਦੇਵਯਾ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (1) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਤੱਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ।) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋ ਬਾਲਗ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਬਾਲਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਾਬਾਲਗ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੈਧ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸੀ ਜੋ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26A ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸਨ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਡੀਡ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਾਬਾਲਗ ਲਾਭ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇ। ਪੰਨਾ 275 'ਤੇ, ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਰਾਓ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮੂਰਤੀ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ-

ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੀ ਪੰਨਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਮਾਏ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਕੈਡਿਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. "

ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵਿਨਸੈਂਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (1) ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਛੇ ਬੱਚੇ ਛੱਡ ਕੇ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ। ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਡੀਡ ਉੱਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਜੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਡੀਡ

ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਡੀਡ ਅਵੈਧ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾਬਾਲਗ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਛੇ ਬਾਲਗਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੈਧ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 2(6ਬੀ) ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਾਰਨ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26ਏ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 26ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਸੀ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ੇਭਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਪੰਨਾ 1009 'ਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 66(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 66(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਸੁਢਿ ਮੋਟੂ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ।"

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਡੀਡ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਡਰਾਫਟ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਹਿਭਾਗੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸਦਾ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਾਬਾਲਗ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ 14 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੈਧ ਭਾਈਵਾਲੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਭੱਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(5) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ "ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ" ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਭਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫਾਰਮੂਲੇਟਿੰਗ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਬਰਤਰਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜੇਦਰ ਨਰਾਇਣ ਭਾਣਜਾ ਦਿਉ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਿਹਾਰ (2) ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿਰਫ਼ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਟਰੱਸਟੀਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (3) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ

ਜਾਵੇਗੀ। -ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਮੁਢਲੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।" ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕੋਈ ਸੁਆਲ ਉਠਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਹਰਦੱਤ ਰੇ-ਗਜਾਧਰ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (4), ਅਤੇ ਵੀ.ਐੱਮ.ਐੱਨ. ਰਾਧਾ ਅੰਮਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (5)। ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪੰਨਾ 110 ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਕ ਨਾਬਾਲਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਅਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਭਾਗੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਨਾਬਾਲਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ, ਇਸ ਲਈ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਆਪਣੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਭਾਵੇਂ ਦੂਜੇ ਸਾਥੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਉਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁ. 250

ਫਲਸ਼ੈ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Shanky Garg Translator